

Bernardus Lansink sr. Ascendant ram of vissen?

<https://collecties.erfgoedenschede.nl/detail.php?id=17838745>

Lansink sr., Bernardus 6 september 1862 19h00 Lonneker

Lonneker (52°15'NB, 6°55'OL)

Klokketijd: 6 september 1862 19h00m00s

GMT : 6 september 1862 18h32m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2401390.27222; Sterretijd: 18h02m02s

zon: 13°52' maa in 6

maa: 23°59' wat in 12

mer: 29°21' maa in 6

ven: 19°55' lee in 6

mar: 19°06' ram in 1

jup: 2°34' wee in 7

sat: 24°22' maa in 6

ura: 20°31' twe in 3

nep: 2°58' ram in 1

plu: 11°16' sti in 1

kno: 21°33' boo in 9

che: 3°48' vis in 12

lil: 15°56' twe in 3

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 1°15' ram

<https://socialhistory.org/bwsa/biografie/lansink-b>

Bernardus Lansink sr., secretaris van de Landelijke Federatie van Textielarbeiders en het Nationaal Arbeids-Secretariaat

Geboren: 6 september 1862, Lonneker

Gestorven: 2 januari 1946, Amsterdam

Bernardus Lansink sr. (32/5)

secretaris van de Landelijke Federatie van Textielarbeiders en het Nationaal Arbeids-Secretariaat, is geboren te Lonneker op 6 september 1862 en overleden te Amsterdam op 2 januari 1946. Hij was de zoon van Bernardus Lansink, blauwverver,

en Hermina Assink. Op 30 oktober 1884 trad hij in het huwelijk met Hermina Bloemendaal, met wie hij een dochter en drie zonen kreeg. Na haar overlijden op 12 november 1918 hertrouwde hij op 17 juli 1924 met Johanna Maria Dorothea Kolenbrander.

Op negenjarige leeftijd ging Lansink met zijn vader mee naar de textielfabriek. Door zelfstudie raakte hij goed geïnformeerd en werd hij een vraagbaak voor zijn medearbeiders. Toen F. Domela Nieuwenhuis vanaf 1884 naar Twente op propagandatocht ging, vond hij Lansink onder zijn gehoor. Deze sloot zich aan bij de afdeling Enschede van de Sociaal-Democratische Bond (SDB), waar hij de eerste jaren niet opviel. Ten tijde van het 'Sozialistengesetz' in Duitsland (1878-1890) smokkelde hij in Engeland gedrukte Duitstalige geschriften over de grens. Hij deed mee aan de niet ongevaarlijke propagandatochten op het Twentse platteland, waarbij boeren de socialisten belaagden en socialisten in 1894 in Losser in een gevecht met veldwachters gericht schoten. Lansink behoorde tot de drie gearresteerden en werd tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld. Mr. P.J. Troelstra verdedigde hem. Als vrije socialist zette Lansink zich in voor antimilitarisme, drankbestrijding, rationeel onderwijs, vrijdenkerij en de algemene werkstaking. Vakstrijd zonder streven naar de revolutie kon hij zich niet voorstellen en hij verwachtte niet dat de staat via wetgeving iets voor de arbeiders zou kunnen betekenen.

Lansink bleek over een welversneden pen te beschikken. In 1902 volgde hij de overleden J. Tusveld op als redacteur van het in 1891 opgerichte Twentse weekblad Recht door Zee. Hij maakte er een uitgesproken vrij-socialistisch blad van. Na de spoorwegstakingen van 1903 vormden vrije socialisten in september te Enschede een zogenoemde 'vrije' vakorganisatie van textielarbeiders, waarvan hij voorzitter werd. Begin 1905 vormde deze met andere textielarbeidersverenigingen de Vrije Federatie van Textielarbeiders-Vereenigingen, na enige tijd omgedoopt tot Landelijke Federatie van Textielarbeiders (LFvT), wederom met Lansink als voorzitter. In 1906 kreeg de federatie een eigen blad, De Vrije Textielarbeider, met Lansink als redacteur. Hij was ook de Twentse correspondent van De Arbeid, het blad van het Nationaal Arbeids-Secretariaat (NAS), en van Het Volksdagblad en hij leverde artikelen voor de Socialistische Almanak. Door deze cumulatie van betaalde functies was hij in feite een vrijgesteld propagandist voor het 'vrije' socialisme en de 'onafhankelijke' vakbeweging. Hij verdedigde echter dat een dergelijke vrijgestelde geen macht mocht hebben en niets meer diende te zijn dan de knecht van de organisatie. Met de staking bij spinnerij Bamshoeve te Enschede in de zomer van 1906 wekte hij de toorn van Henri Polak, de voorzitter van het net in werking getreden Nederlandsch Verbond van Vakverenigingen (NVV). Tegen de wil van alle andere bonden steunde de LFvT de spontane staking van enkele tientallen arbeiders, met als gevolg dat de werkgevers 8000 andere arbeiders uitsloten. Lansink werd ervan verdacht dit uitsluitend gedaan te hebben om de bij het NVV aangesloten Algemeene Nederlandsche Textielarbeidersbond 'De Eendracht' in zijn stakingskas te treffen. Polak wilde dat de 'modern' georganiseerden als stakingbrekers optraden. Lansink legde zijn opvatting neer in de brochure De staking op de katoenspinnerij 'Bamshoeve' te Enschede en de houding der 'modernen' (z.pl. 1906). Hij ondersteunde de door het NAS nagestreefde 'directe actie' en wilde ook de ongeorganiseerden in de stakingskassen laten delen. In alle arbeidsconflicten in de Twentse textielindustrie week hij niet van dit standpunt af, wat de samenwerking met de andere bonden bemoeilijkte. De LFvT streefde ook praktische doelen na, zoals de vrije zaterdagmiddag, maar Lansink zag de vakstrijd breder. Als LFvT-voorzitter was hij aanwezig op vergaderingen van de Internationale Anti-Militaristische Vereeniging (IAMV). Hij beschouwde de strijd tegen het militarisme

als onderdeel van de vakstrijd en was medewerker van het IAMV-blad De Wapens Neder en de Soldaten-Almanak. Als godsdienstbestrijder kon hij zich moeilijk neerleggen bij de 'ongeacht'-clausule' van het NAS, volgens welke iedereen ongeacht godsdienst of politieke voorkeur lid van het NAS kon worden. Vanaf 1909, toen de clausule in de beginselverklaring werd opgenomen, stelde hij op ieder NAS-congres voor deze te schrappen.

Lansink was een principieel tegenstander van de syndicalistische opvattingen van NAS-voorzitter Harm Kolthek, die beperktere opvatting van de vakstrijd had en deze opvattingen in het NAS doorvoerde. Ondanks zijn kritiek bleef hij loyaal aan het NAS, wat polemieken opleverde met Domela Nieuwenhuis in De Toekomst, De Vrije Socialist en De Arbeid. Toen Domela Nieuwenhuis het NAS scherper begon te bekritisieren, nam Lansink afstand van hem. Zelf verzette hij zich tegen de centralistische reorganisatievoorstellen waardoor het NAS niet meer zou bestaan uit plaatselijke verenigingen, maar uit federaties en bonden. Tot in België verdedigde hij de federatievorm tegenover centralisatie. In 1913 debatteerde hij daarover in Mechelen met Hendrik de Man. In 1913 nam Lansink als afgevaardigde van de LFvT deel aan het internationaal syndicalistisch congres in Londen. Daarna reisde hij door naar Manchester om er de arbeidsvoorwaarden van de Engelse textielarbeiders te bestuderen. In april 1913 stelde hij zich kandidaat als opvolger van Kolthek, maar trok zich terug, omdat hij in Twente niet gemist kon worden. In maart 1914 verhuisde Lansink toch naar Amsterdam om er Chr. Teders op te volgen, die kort NAS-secretaris was. Hij functioneerde er net als in Twente. Hij sprak en schreef veel, maar toonde weinig belangstelling voor verbetering van de NAS-organisatie. In de hoofdstad werd hij direct betrokken bij de herleving van het Volksdagblad, waarin de NAS-federaties aandelen namen en waarvan Christiaan Cornelissen de beoogde hoofdredacteur was. Deze bedankte echter en de mislukking van de krant zorgde ervoor dat de federaties de schulden daarvan nog jarenlang moesten afbetalen.

Het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog en de noodregelingen van de regering om werkloze arbeiders te steunen toonden dat de opvattingen van Lansink de leden weinig voordeel brachten. Alleen vakverenigingen met een werklozenkas kregen steun. Protesten van Lansink bij de regering haalden niets uit. Deze verwees de NAS-leden naar het Burgerlijk Ambestuur. Lansink zette zich in voor protesten tegen de oorlog, georganiseerd door de Samenwerkende Arbeiders-Vereenigingen (SAV) en het Comité van Actie tegen den Oorlog, waarin hij namens het NAS zat, later in het Landelijk Revolutionair-Socialistisch Comité. In 1917 werd zijn zoon NAS-voorzitter. Met zijn standpunten en praktische daadkracht overvleugelde B. Lansink Jr. zijn vader, die weer gedeeltelijk in dienst van de LFvT trad en korte tijd tot de redactie behoorde van De Toekomst, toen het orgaan van de Landelijke Federatie van Revolutionaire Socialisten.

In 1920 brak in de Amsterdamse en Rotterdamse havens een grote staking uit, die voor de arbeiders binnen enkele weken verloren ging. De Spaanse griep woedde en het voltallige kantoorpersoneel van het NAS lag ziek thuis. Bij gebrek aan personeel zette Lansink Sr. voor de administratie van de stakingsgelden de werkster in. De communistische stakingsleiding verweet hem dit achteraf en Henk Sneevliet eiste zijn aftreden. Een onderzoekscommissie pleitte hem echter vrij van alle beschuldigingen. De werkster was namelijk ook voorzitter van de vakvereniging van werk vrouwen en in die hoedanigheid had zij Lansink geholpen, was de verklaring. Dat Lansink kort daarna als eerste secretaris van de Federatie terugtrad en tweede secretaris werd,

kwam omdat de langjarige penningmeester Henk Maters niet meer met hem in één ruimte wenste te verkeren. Intussen nam binnen het NAS de invloed van communisten toe, die in Lansink Sr. een felle bestrijder vonden vanwege de opbouw van het leger en de vervolging van tegenstanders in de Sovjet-Unie. Hij had in 1921 aan de wieg gestaan van het Internationaal Anti-Militaristisch Bureau tegen oorlog en reactie (IAMB) en deed namens het NAS mee aan acties voor vrijlating van de dienstweigeraar H. Groenendaal. De strijd in het NAS tussen communisten en de onderling sterk verdeelde vrije socialisten en syndicalisten leidde tot onbestuurbaarheid. Hij trachtte die te doorbreken met zijn voorstel de communisten uit het NAS te royeren. Aanleiding was de vraag of het NAS zich moest aansluiten bij de door Moskou overheerste Roode Vakbonds Internationale (RVI) of de in Berlijn gevestigde syndicalistische Internationale Arbeiders Associatie (IAA). Toen na veel geharrewar in mei 1923 de leden per referendum in meerderheid voor 'Moskou' kozen, verlieten een deel van het bestuur en enkele federaties het NAS en stichtten het Nederlandsch Syndicalistisch Verbond (NSV). Met L. Spanjer en A. Muller-Lehning behoorde Lansink tot de gemengde vereniging, die eind 1926 de verhoudingen binnen het NSV op scherp zette door een zuiver anarcho-syndicalistisch standpunt te eisen. Dit zorgde ervoor dat het NSV in 1928 spleet en dat het meer praktisch gerichte deel ervan naar het NAS terugkeerde. Lansink solliciteerde tevergeefs naar de positie van propagandist bij de Syndicalistische Federatie van Bouwvakarbeiders. Een tijd van werkloosheid begon. Op zijn zestigste probeerde hij zijn opgebouwde pensioenrechten van het NAS uitgekeerd te krijgen. Dit lukte niet. Tenslotte kwam hij als journalist aan de kost. De Tweede Wereldoorlog kwam hij ongeschonden door. Na de bevrijding schreef Lansink nog een enkele maal in het blad De Gemeenschap. Zijn crematie op Westerveld begin 1946 leidde tot een reünie van oude strijders. G. Rijnders sprak namens De Vrije Socialist en J. Rees namens de Nederlandse Bond van Vrije Socialisten. Oud-LFvT-bestuurder C.J. Postmus dankte namens de familie en zei dat de kinderen trots waren op hun vader, 'maar hem vooral ook eren, om de plaats die hij in zijn gezin innam, ondanks veelvuldige afwezigheid'.

redacteur vakbondsman e4w5 bp5

Plac 2010 0 geeft 4w5 op 5w4 dag

2,345	0,003	0,002	7,579	9,771	0,036	0,005	0,692	1,040
0,213	0,000	0,000	0,402	0,337	0,000	0,001	0,014	0,000
1,850	0,096	0,107	2,826	0,320	0,154	0,485	0,498	1,392
4,340	0,000	0,000	21,415	3,127	0,005	0,002	0,345	1,448

Plac 2012 0 geeft 4 op 4w5 dag

0,590	0,000	0,000	18,836	8,135	0,000	0,000	0,000	0,385
0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
0,038	0,004	0,020	23,996	1,395	0,021	0,058	0,163	0,034
0,022	0,000	0,000	451,975	11,349	0,000	0,000	0,000	0,013

Klokketijd: 6 september 1862 18h50m00s

GMT : 6 september 1862 18h22m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2401390.26528; Sterretijd: 17h52m00s

mer: 29°20' maa in 7

Huizen (Placidus):

Ascendant : 25°02' vis

Midhemel : 28°09' boo

Plac 2010 0 geeft 4w5 op 5w4 dag

2,345 0,003 0,002 7,579 9,771 0,036 0,005 0,692 1,040
0,213 0,000 0,000 0,402 0,337 0,000 0,001 0,014 0,000
1,310 0,593 0,339 1,056 0,042 0,197 0,285 0,374 5,223
3,073 0,002 0,001 8,001 0,411 0,007 0,001 0,259 5,433

Plac 2012 0 geeft 4 op 4w5 dag

0,590 0,000 0,000 18,836 8,135 0,000 0,000 0,000 0,385
0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000
0,092 0,005 0,031 10,684 0,089 0,019 0,027 0,238 8,004
0,054 0,000 0,000 201,232 0,721 0,000 0,000 0,000 3,078

Dit is een interessant cusp-geval. U zet eigenlijk twee zeer verschillende scenario's tegenover elkaar:

- **18:50 → Ascendant 25° Vissen**
- **19:00 → Ascendant 1°15' Ram**

Normaal zou ik dan vooral naar de biografie kijken, niet naar de astrologische symboliek alleen.

1. Wat zien we biografisch?

Lansink was:

- textielarbeider
- autodidact
- journalist/redacteur
- propagandist
- vakbondsleider
- antimilitarist
- revolutionair socialist
- organisator van stakingen
- meerdere keren betrokken bij conflicten

- gevangenisstraf na politieke actie
- voortdurend in polemieken verwickeld
- verdediger van minderheidsstandpunten
- principiële opposant tegen zowel overheid als eigen kamp

Dat klinkt niet onmiddellijk als een klassieke Vissen-ascendant.

2. Ram-argument

Bij de Ram-versie valt onmiddellijk op:

- Mars in Ram in het 1e huis
- Neptunus in Ram in het 1e huis
- Pluto in Stier in het 1e huis

Dat levert een zeer strijdbare presentatie op.

Thomas Ring zou hier waarschijnlijk spreken over iemand die zijn identiteit vormt door strijd, confrontatie en initiatief.

Biografisch zien we:

- smokkelactiviteiten
- straatpropaganda
- arrestatie
- stakingen
- antimilitaristische acties
- voortdurende conflicten met autoriteiten
- voortdurende conflicten binnen de arbeidersbeweging zelf

Dat is opvallend veel 1e-huis Mars-gedrag.

3. Vissen-argument

De Vissen-versie verschuift Mercurius naar het 7e huis en maakt de horoscoop zachter.

Dat levert:

- meer bemiddelaar
- meer ideoloog
- meer schrijver
- meer observator

Maar juist dat zie ik niet als hoofdtoon.

Hij schreef wel veel, maar steeds als onderdeel van een strijd.

Hij was geen beschouwende intellectueel zoals bijvoorbeeld een 5w4-academicus.

Hij was een activist die schreef.

Dat is een belangrijk verschil.

4. Enneagram

Hier vind ik uw eigen gegevens interessant.

U noteert:

redacteur vakbondsman e4w5 bp5

Dat zie ik eigenlijk ook.

De dagscore (32/5) wijst inderdaad naar de oude 4-5-generatie die u vaker beschrijft voor de tweede helft van de 19e eeuw.

Maar een 4w5 hoeft geen zachte Vissen-ascendant te hebben.

Bij revolutionairen uit die periode zie je regelmatig een combinatie van:

- innerlijk 4w5 of 5w4
- uiterlijk Ram-, Schorpioen- of Steenbok-energie

De ideologische intensiteit komt dan uit de 4-5-structuur, terwijl de strijd lust uit de ascendant komt.

5. Wat zou mij overtuigen?

De zin die voor mij het zwaarst weegt is:

"Vakstrijd zonder streven naar de revolutie kon hij zich niet voorstellen."

Dat is geen pragmatische vakbondsman.

Dat is iemand die voortdurend de aanval kiest.

Ook:

"Hij week in alle arbeidsconflicten niet van dit standpunt af."

Dat klinkt eerder als Ram dan als Vissen.

6. Mijn voorlopige conclusie

Puur op grond van de biografie zou ik licht voorkeur geven aan:

Ascendant Ram (1°15' Ram, 19:00)

omdat:

7. de militante activistische levenshouding beter past;
8. Mars in Ram in het 1e huis bijna letterlijk zichtbaar wordt;
9. hij steeds de confrontatie opzocht, ook binnen zijn eigen beweging;
10. de Vissen-versie voor mijn gevoel te veel nadruk legt op de schrijver en te weinig op de strijder.

Ik zou de verhouding ongeveer zetten op:

- Ram Ascendant: **65–70%**
- Vissen Ascendant: **30–35%**

Maar ik begrijp heel goed waarom u twijfelt: de 4w5/5w4-component in zijn biografie geeft wel degelijk een Vissen-achtige ondertoon van idealisme, offerbereidheid en principiële trouw aan een visie. Alleen zie ik die eerder als inhoud van zijn overtuigingen dan als de manier waarop hij zich in de wereld manifesteerde. Dat laatste oogt voor mij duidelijk meer Ram.

U zei: De dagscore (32/5) wijst inderdaad naar de oude 4-5-generatie die u vaker beschrijft voor de tweede helft van de 19e eeuw.

BP is birthpath: AI-overzicht

In numerology, a **Life Path 32/5** means your core lesson is **freedom through mastery**, built on a foundation of communication, adaptability, and emotional depth.

You are a natural adventurer, visionary, and compelling communicator who must move from seeking shallow thrills to finding true freedom through discipline. [1, 2, 3]

Your 32/5 path is a blend of the foundational numbers that make up your calculation, each bringing distinct energetic themes to your journey:

- **The Root Number 5 (Freedom):** The "Adventurer" of numerology. You crave change, variety, and new experiences. You are adaptable, magnetic, and fiercely value your independence. [1, 2]
- **The 3 (Expression & Creativity):** The digit representing communication, joy, and sociability. It brings an innate ability to inspire others and articulate big ideas. [1]
- **The 2 (Cooperation & Intuition):** The underlying digit that governs relationships, patience, and sensitivity. It balances your adventurous 5-energy by giving you a deep desire to connect with others and understand human emotions. [1, 2, 3]

Dat is een nuttige correctie. Ik had uw notatie **bp5** automatisch gelezen vanuit uw eigen Enneagram-onderzoek (4w5/5w4-generatie), terwijl u hier expliciet bedoelt:

Birth Path 32/5 (numerologie).

Dat verandert de interpretatie.

Wat mij opvalt is dat de AI-beschrijving van 32/5 verrassend goed aansluit bij de historische Bernardus Lansink, al moeten we natuurlijk oppassen voor Barnum-effecten.

11. Wat springt eruit?

De 5-component: vrijheid

Lansink was zijn hele leven bezig met:

- onafhankelijke vakbeweging
- verzet tegen centralisatie
- verzet tegen staatsmacht
- verzet tegen militarisme
- verzet tegen kerkelijke autoriteit
- verzet tegen communistische partijdiscipline

Dat is bijna een leerboekvoorbeeld van het vrijheidsthema dat numerologen aan de 5 koppelen.

Hij lijkt zich nergens langdurig te willen onderwerpen aan een hiërarchie. Zelfs binnen zijn eigen beweging bleef hij oppositie voeren.

12. De 3-component: communicatie

Dat zie ik nog sterker.

Hij was:

- redacteur van *Recht door Zee*
- redacteur van *De Vrije Textielarbeider*
- correspondent van meerdere bladen
- schrijver van brochures
- spreker op congressen

- propagandist

Zijn voornaamste wapen was niet een fabriek of een politieke functie maar de pen en het woord.

Dat past opvallend goed bij wat numerologen doorgaans met een 3 associëren.

13. De 2-component: samenwerking

Dat is subtieler.

Hij werkte voortdurend in:

- federaties
- vakverenigingen
- internationale netwerken
- congressen
- arbeidersorganisaties

Maar tegelijkertijd botste hij voortdurend met anderen.

Daarom zou ik zeggen dat bij Lansink de "2" niet zozeer harmonie betekent, maar eerder het vermogen om zich met een collectief doel te verbinden.

Hij bleef immers ondanks talloze conflicten jarenlang loyaal aan organisaties als het NAS. Dat vind ik misschien wel het sterkste 2-argument.

14. Interessante vergelijking met uw Enneagramonderzoek

Wat mij fascineert is dat hier twee verschillende systemen iets soortgelijks lijken aan te wijzen.

Uw astrologische scores geven:

- sterke 4-5-kleur
- intellectuele en ideologische diepgang
- principiële houding

De numerologische 32/5 legt juist nadruk op:

- vrijheid
- communicatie
- beweging

En in de biografie zie ik eigenlijk beide terug.

De man was geen stille bibliotheek-5 zoals bijvoorbeeld een filosoof of wetenschapper.

Maar ook geen pure avontuurlijke 5 in numerologische zin.

Hij was eerder een **ideologische propagandist**:

- 4/5: de overtuiging
- 32/5: de verspreiding ervan

15. Terug naar de ascendantvraag

Opmerkelijk genoeg versterkt de 32/5-beschrijving voor mij juist weer iets van de Ram-hypothese.

Een leven dat draait om:

- actie

- agitatie
- propaganda
- strijd
- vrijheid

past gemakkelijker bij een vroege Ram-ascendant dan bij een late Vissen-ascendant.

De numerologische 32/5 zou ik daarom eerder zien als een extra argument vóór de Ram-variant dan vóór de Vissen-variant.

Wat ik zelf het meest karakteristiek aan Lansink vind, is niet zijn denken maar zijn voortdurende **handelende overtuigingskracht**. Hij schreef niet om te beschouwen; hij schreef om mensen in beweging te krijgen. Dat zie ik zowel in de biografie als in de 32/5-beschrijving terug.

Hij was dus geen introverte vier met vijf vleugel die gedichten schreef. Hij werkte gericht en doelmatig vanuit zijn emoties over de sociale omstandigheden van de arbeiders in zijn tijd (Op negenjarige leeftijd ging Lansink met zijn vader mee naar de textielfabriek. Door zelfstudie raakte hij goed geïnformeerd en werd hij een vraagbaak voor zijn medearbeiders.).

Ja, precies. Dat is ook waarom ik enige aarzeling heb bij een al te letterlijke identificatie van Lansink met het stereotype van de "kunstzinnige melancholische Vier".

De biografie laat iets anders zien.

De kernzin is inderdaad:

"Door zelfstudie raakte hij goed geïnformeerd en werd hij een vraagbaak voor zijn medearbeiders."

Dat wijst op iemand die kennis verzamelt met een praktisch doel.

Niet:

- kennis om kennis,
- kunst om kunst,
- emotie om emotie,

maar:

- kennis ten dienste van de gemeenschap,
- kennis ten dienste van emancipatie,
- kennis ten dienste van actie.

Dat doet mij denken aan iets wat u vaker opmerkt over de historische context van enneagram- of astrologische patronen: dezelfde onderliggende energie kan zich heel anders uiten afhankelijk van tijd, klasse en maatschappelijke omstandigheden.

Een arbeiderskind uit Twente in 1862 had eenvoudigweg niet de mogelijkheden om een bohemien dichter of kunstenaar te worden zoals sommige burgerlijke 4w5's uit dezelfde periode.

Lansink werd op zijn negende al fabrieksarbeider. Zijn "zelfontwikkeling" kreeg daardoor een andere vorm:

- lezen,
- organiseren,

- schrijven,
- spreken,
- vakbondswerk.

Zijn gevoeligheid werd omgezet in maatschappelijke betrokkenheid.

Daarom zie ik in zijn biografie eerder een combinatie van:

- sterke emotionele verontwaardiging over onrecht;
- intellectuele zelfvorming;
- praktische strijdlust.

Dat derde element valt vaak buiten het klassieke beeld van type 4.

Zelfs de beschrijving:

"vraagbaak voor zijn medewerkers"

heeft iets van een publieke functie. Hij werd niet iemand die zich terugtrok in zijn eigen gevoelswereld, maar iemand die door anderen werd geraadpleegd.

Dat is ook waarom ik uw typering:

"Hij werkte gericht en doelmatig vanuit zijn emoties over de sociale omstandigheden van de arbeiders in zijn tijd"

sterker vind dan een eenvoudige typering als "introverte 4w5".

De emotie lijkt hier niet naar binnen te slaan, maar naar buiten te worden gemobiliseerd. Dat zie je ook later terug in zijn journalistiek, zijn vakbondswerk en zijn voortdurende agitatie.

Vanuit uw eigen onderzoek naar historische generaties zou ik zelfs zeggen dat Lansink misschien een goed voorbeeld is van hoe een mogelijke 4/5-structuur in de negentiende-eeuwse arbeidersbeweging niet verschijnt als kunstenaar of mysticus, maar als **zelfgeschoolde ideoloog en organisator**. Dat is een wezenlijk andere biografische uitingsvorm van dezelfde onderliggende gevoeligheid.

We hebben ook een BWSA biografie en geboortetijd van zijn zoon Bernard Jr!

Maar eerst een reflectie op de op een 4w5 dag geboren meester schrijver Ivan Turgenev, de auteur van vaders en zonen.

Uit mijn Radix 5 archief:

Name Turgenev, Ivan Gender: M

Birthname Turgenev, Ivan Sergeyevich

born on 9 November 1818 at 12:00 (= 12:00 noon)

Place Orel, Russia, 52n59, 36e05

Timezone LMT m36e05 (is local mean time)

Data source Bio/autobiography Rodden Rating B Collector: Rodden

Astrology data Asc cap 12°53'

Astrology Quarterly Fall 1954 quotes Avram Yarmolinsky, "Turgenev," 1959, p.3, "twelve of the clock in the morning," as given in his mom's diary. (October 28, 1818

OS given in the biography.) George Archavlis quotes a Greek translation of the book for specifying 12:00 Noon.

Born: November 9, 1818, 12:01 PM

in: Orel (Russie)

Sun: 16°26' Scorpio

Moon: 6°10' Aries

Ascendant: 13°16' Capricorn

Midheaven: 20°44' Scorpio

Numerology: Birthpath 11

Russian author and master of fiction though not acknowledged on a par with Tolstoy; published from 1847. He gained an international reputation within the artistic circles of western Europe, becoming an interpreter of Russian literature and values. Turgenev studied in Russia and Germany where he earned his Masters degree in philosophy. His first play, a comedy, "A Month in the Country," was released in 1850. His fame grew with a series of books attacking serfdom, which led to his confinement to his country estate in Spasskoe.

From 1845, he spent most of his time in Germany and France, following his mistress, opera singer Pauline Viardot-Garcia, to whom he remained devoted all his life. He briefly went into political service before inheriting his mother's estate in 1850.

Turgenev died 9/03/1883, near Paris.

bp 29/11

auteur roman nouvelle e8w7 bp11

Turgenev, Ivan [12h01]

2010 0 geeft 8w7 op 4w5 dag

1,046 0,742 0,004 5,806 0,561 0,223 1,582 2,941 0,419

10,047 9,399 0,000 26,155 1,462 0,000 1,468 3,597 0,000

0,032 0,401 1,584 0,189 0,514 3,818 0,675 2,723 0,135

0,033 0,298 0,007 1,099 0,288 0,853 1,068 8,009 0,057

2012 8 geeft 8 op 4w5 dag

0,225 0,024 0,000 10,279 0,097 0,000 4,952 9,841 0,001

2,584 0,058 0,000 0,570 0,461 0,000 0,538 0,226 0,000

0,002 0,001 1,185 0,047 0,376 49,185 0,163 59,853 0,001

0,000 0,000 0,000 0,481 0,037 0,000 0,806 589,044 0,000

Ivan Sergejevitsj Toergenjev (Orjol, 9 november 1818 – Bougival (bij Parijs), 3 september 1883) was een Russisch schrijver en dichter. Hij wordt gerekend tot de grote klassieke Russische schrijvers uit de 19e eeuw en belangrijk exponent van het Russisch realisme. En zijn magistrale boek:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Vaders_en_zonen

De vaders en kinderen in de roman zijn een verwijzing naar de groeiende kloof tussen twee generaties Russen. Het personage Jevgeni Bazarov wordt omschreven als de "eerste bolsjewiek".

Toergenjev schreef zijn roman als reactie op de groeiende culturele kloof die hij zag ontstaan tussen de liberalen van de jaren 1830/1840 en het nihilisme. Zowel de nihilisten (de "zonen") als de liberalen (de "vaders") wilden sociale veranderingen in Rusland.

Vaders en zonen kan worden gezien als de eerste volledig moderne roman uit de Russische literatuur. De roman introduceert het concept van een tweestrijd bij een personage. Dit was een diep psychologisch thema dat later veel andere Russische werken inspireerde.

De roman was ook het eerste Russische werk dat in de westerse wereld populair werd.

Belangrijkste personages

- Jevgeni Vasiljevitsj Bazarov – een nihilist en student wetenschap. Hij volgt een opleiding tot dokter. Hij is de mentor van Arkadi en een tegenstander van liberale ideeën.
- Arkadi Nikolajevitsj Kirsanov – een pas afgestudeerde van de Staatsuniversiteit van Sint-Petersburg. Hij is een vriend van Bazarov en net als hij een nihilist. Zijn ideeën zijn echter vooral het gevolg van zijn bewondering voor Bazarov.
- Nikolaj Petrovitsj Kirsanov – een landheer en liberaal-democraat. Hij is Arkadi's vader. Hij is verliefd op een niet-aristocratische dame genaamd Fenitsjka, hoewel hij dit eerst verborgen probeert te houden.
- Pavel Petrovitsj Kirsanov - Nikolajs oudere broer. Hoewel hij enigszins tolerant is tegenover het nihilisme, haat hij Bazarov.
- Vasili Ivanovitsj Bazarov - Bazarovs vader en een gepensioneerd legerdokter.
- Arina Vlasjevna Bazarova - Bazarovs moeder. Ze is een traditionele vrouw uit de Moskovische aristocratie.
- Anna Sergejevna Odintsova – een rijke weduwe die vaak in haar huis de nihilisten vermaakt. Ze wordt verliefd op Bazarov, maar kan aan haar liefde voor hem niet toegeven vanwege de emotionele chaos die dit zou veroorzaken.
- Katja Sergejevna Lokteva – een personage gelijk aan Arkadi, en de jongere zus van Anna. Ze heeft vrijwel geen zelfvertrouwen.
- Fenitsjka (Fedosja) - Nikolajs dienstmeisje, op wie hij verliefd is geworden. Ze heeft een zoon, Mitja, van hem gebaard.

Turgenev is eigenlijk een prachtig tegenvoorbeeld voor de simpele redenering:

"4w5-dag → dus introverte dichter."

Want als ik alleen naar zijn biografie kijk, zie ik eerder een aristocratische intellectueel die voortdurend midden in de grote maatschappelijke discussies van zijn tijd stond.

Uw gegevens zijn hier interessant:

- geboortedag: door uw model een sterke **4w5-dag**
- eindscore: **8w7** (2010 én 2012)
- Birth Path: **29/11**
- beroep: schrijver, romancier, dichter

Dat lijkt op het eerste gezicht tegenstrijdig, maar misschien juist niet.

- **Wat schreef Turgenev eigenlijk?**

Zijn beroemdste roman, Fathers and Sons, gaat niet over zijn eigen gevoelens.

Hij analyseert een historische breuk.

De vaders vertegenwoordigen:

- liberale hervormers van de jaren 1830-1840

De zonen vertegenwoordigen:

- een nieuwe generatie radicalen
- wetenschappers
- materialisten
- nihilisten

Dat is geen introspectieve lyriek.

Dat is bijna sociologie.

- **Bazarov**

Het meest fascinerende personage is natuurlijk Bazarov.

Turgenev noemt hem niet expliciet een revolutionair.

Maar latere generaties zagen hem als voorloper van de revolutionairen die uiteindelijk zouden leiden tot het bolsjewisme.

Bazarov:

- verwerpt traditie
- verwerpt romantiek
- verwerpt autoriteit
- vertrouwt op wetenschap
- provoceert voortdurend

Dat klinkt nauwelijks als een klassieke Vier.

Het heeft zelfs iets Acht-achtigs.

- **Uw 8w7-score**

Daarom vind ik uw uitkomst eigenlijk minder vreemd dan veel astrologen zouden denken.

Wanneer ik Turgenev lees, zie ik niet alleen:

- gevoeligheid
- melancholie
- esthetiek

maar ook:

- confrontatie
- maatschappelijke kritiek
- intellectuele strijd

Hij durfde zijn tijdgenoten een spiegel voor te houden.

Dat is een eigenschap die zowel bij Acht als bij contrafobische Zes kan voorkomen.

- **Birth Path 29/11**

De numerologische beschrijving van 29/11 past hier ook opmerkelijk goed.

Niet vanwege mystiek.

Maar omdat 11 vaak wordt geassocieerd met:

- bruggen bouwen tussen werelden;
- ideeën zichtbaar maken;
- collectieve spanningen verwoorden.

Dat is precies wat Turgenev deed.

Hij stond tussen:

- Rusland en West-Europa;
- aristocratie en democratisering;
- liberalen en radicalen;
- vaders en zonen.

- **Vergelijking met Lansink**

Dat vind ik eigenlijk nog interessanter.

Lansink en Turgenev leefden vrijwel in dezelfde eeuw, maar kwamen uit totaal verschillende milieus.

Turgenev

- aristocraat
- universitair gevormd
- literair genie
- analyseert maatschappelijke veranderingen via romans

Lansink

- fabrieksarbeider vanaf zijn negende
- autodidact
- journalist
- organiseert maatschappelijke veranderingen via vakbondswerk

Toch houden beiden zich bezig met dezelfde fundamentele vraag:

Wat gebeurt er wanneer een nieuwe generatie opstaat en de oude orde uitdaagt?

Turgenev onderzoekt dat literair.

Lansink beleeft het praktisch.

Vaders en zonen

Misschien is het daarom geen toeval dat u juist nu met Bernardus Lansink Sr. bezig bent.

In *Vaders en zonen* beschrijft Turgenev een generatieconflict.

In de BWSA-biografie van Lansink zien we iets soortgelijks:

- vader Lansink Sr. vertegenwoordigt het oude vrije socialisme;
- zoon Bernard Lansink Jr. groeit op in een nieuwe politieke werkelijkheid;
- uiteindelijk wordt de zoon binnen het NAS zelfs invloedrijker dan de vader.

De biografie zegt letterlijk:

"Met zijn standpunten en praktische daadkracht overvleugelde B. Lansink Jr. zijn vader."

Dat had bijna een passage uit *Vaders en zonen* kunnen zijn.

Dus voordat we naar Bernard Jr. kijken, zou ik zeggen dat Turgenev hier een mooie herinnering is aan iets wat ook in uw eigen onderzoek steeds terugkomt: niet het beroep (schrijver, vakbondsman, dichter) is doorslaggevend, maar de rol die iemand speelt in de spanningen van zijn tijd. Zowel Turgenev als Lansink lijken vooral waarnemers én vertolkers van een generatiebreuk te zijn geweest, ieder op hun eigen terrein.

<https://collecties.erfgoedenschede.nl/detail.php?id=44782757>

Lansink jr., Bernardus 31 augustus 1884 12h00 (noon) Enschede

Enschede (52°13'NB, 6°54'OL)

Klokketijd: 31 augustus 1884 12h00m00s

GMT : 31 augustus 1884 11h32m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2409419.98056; Sterretijd: 10h39m48s

zon: 8°25' maa in 10

maa: 9°28' ste in 2

mer: 4°04' wee in 10

ven: 24°19' kre in 8

mar: 21°50' wee in 11

jup: 20°44' lee in 9

sat: 23°06' twe in 8

ura: 27°15' maa in 10

nep: 23°20' sti in 7

plu: 2°10' twe in 7

kno: 14°39' wee in 11

che: 9°38' twe in 7

lil: 10°21' boo in 1

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 18°36' sch

Midhemel : 8°18' maa

Bernardus Lansink jr., voorzitter van het Nationaal Arbeids-Secretariaat en het Nederlandsch Syndicalistisch Vakverbond

Geboren: 31 augustus 1884, Enschede

Gestorven: 6 maart 1945, Enschede

Bernardus Lansink jr. (33/6)

voorzitter van het Nationaal Arbeids-Secretariaat en het Nederlandsch Syndicalistisch Vakverbond, is geboren te Enschede op 31 augustus 1884 en aldaar overleden op 6 maart 1945. Hij was de zoon van Bernardus Lansink, textielarbeider en voorman uit de anarchistische beweging, en Hermina Bloemendaal. Op 3 september 1908 trad hij in het huwelijk met Arendina Antonia Gerritdina Hendrika van Hummel, met wie hij een dochter en een zoon kreeg.

Lansinks vader was aanhanger van F. Domela Nieuwenhuis, actief in de Twentse vakbeweging en in het Nationaal Arbeids-Secretariaat (NAS). Lansink jr., zoals hij ter onderscheiding van zijn vader werd genoemd, was schilder. Politiek gesproken trad hij in de voetsporen van zijn vader. Lansink was aanhanger van Domela Nieuwenhuis, maar een voorstander van organisatie. Hij was secretaris van de Enschedese schildersvereniging die zich aansloot bij de in februari 1909 opgerichte Landelijke Federatie van Bouwvakarbeiders (LFBA), die zich op haar beurt aansloot bij het NAS. In augustus 1911 werd hij redacteur van Het Bouwvak, orgaan van de federatie, en in september bezocht hij als vertegenwoordiger van de federatie het eerste internationale syndicalistische congres in Londen. In januari 1914 werd Lansink vrijgestelde en verhuisde naar Amsterdam. Hij ondersteunde daar de heroprichting van het sociaal-anarchistische Volksblad, dat van 1914 tot in 1916 verscheen. Lansink was kort verbonden aan de opvolger van dit blad, De Tribune. In het najaar van 1916 werd hij secretaris van de LFBA. Tevens koos een grote meerderheid hem tot voorzitter van het NAS, waarvan zijn vader sinds maart 1914 secretaris was. Lansink jr. schreef bij zijn aantreden in het NAS orgaan De Arbeid, waarvan hij in 1918 redacteur werd, een artikel tegen de 'staak-maar-raak-tactiek' van het vakverbond. Evenals de voormalige voorzitter van het NAS, Harm Kolthek, wilde hij een hechte organisatie en pleitte voor meer bezoldigde bestuurders, een stakingskas, het afsluiten van collectieve arbeidsovereenkomsten en het meedoen aan werkloosheidverzekeringen. Als NAS-voorzitter was hij pragmatisch ingesteld, wat hem in conflict bracht met meer revolutionair ingestelden binnen het in 1916 uit het Agitatiecomité der Samenwerkende Arbeidersverenigingen voortgekomen Revolutionair Socialistisch Comité (RSC), dat zich tegen de wereldoorlog keerde. Lansink was daarvan secretaris. Met andere sociaal-anarchisten, vooral uit het NAS afkomstig, nam hij het initiatief tot het oprichten van de Landelijke Federatie van Revolutionaire Socialisten (FRS), die in 1915 tot stand kwam. Binnen de FRS pleitte Lansink voor parlementaire actie, maar hij vond er geen gehoor. Met Harm Kolthek behoorde hij in februari 1918 tot de oprichters van de Socialistische Partij (SP). Lansink schreef in het partijblad Recht voor Allen. Bij de verkiezingen voor de Provinciale Staten in april 1919 kwam hij samen met Foeke Kamstra voor de SP in de

Staten van Noord Holland. Lansink was eveneens op het terrein van het anti-militarisme actief. Hij was voorzitter van de Nederlandsche Bond van Gedomobiliseerden. In de zomer van 1918 leidde hij de acties tegen de terdoodveroordeling van de syndicalist Tom Mooney in San Francisco. Lansink was lid van de Internationale Anti-Militaristische Vereeniging en sprak op tal van anti-militaristische bijeenkomsten, zoals tijdens de Herman Groenendaal-actie in 1921. Vanaf 1926 zat hij samen met A. Müller Lehning namens de syndicalistische Internationale Arbeiders Associatie in de Internationale Anti-Militaristische Commissie.

In december 1920 reisde Lansink samen met E. Bouwman naar Berlijn om de conferentie van syndicalistische vakverenigingen bij te wonen. Hier werd bekeken of syndicalisten samen met communisten één vak-internationale tot stand konden brengen. Lansink behoorde met Rudolf Rocker tot de opstellers van de 'Berlijnsche Verklaring' die samenwerking van syndicalisten en communisten mogelijk maakte. Er kwam een Internationaal Syndicalistisch Informatiebureau te Amsterdam, met Lansink als secretaris. Vanaf 1921 maakten de communisten in het NAS propaganda voor aansluiting bij de in 1920 te Moskou opgerichte Roode Vakverenigings-Internationale (RVI), terwijl de meer sociaal-anarchistisch georiënteerden, waaronder Lansink, daar tegen waren omdat zij vreesden dat de RVI ondergeschikt zou worden aan de Komintern. De communisten binnen het NAS waren tegen Lansink omdat die zich gematigd opstelde tegenover het NVV en zelfs bereid was tot samenwerking, zoals op het demonstratief congres tegen de duurte van het NAS en NVV in 1919. In 1920 ging Lansink samen met NVV voorzitter Roel Stenhuis bij de minister van Landbouw, Nijverheid en Handel klagen over de sterk gestegen prijzen. H. Sneevliet ageerde binnen het NAS sterk tegen Lansink, die hij reformisme verweet. De anarchisten in het NAS namen Lansink kwalijk dat hij lid was van de SP. Desondanks werd hij in 1921 herkozen als voorzitter. Lansink ging in december 1921 met een NAS delegatie naar Moskou. Hij kreeg zijns inziens niet voldoende garanties dat het syndicalistische standpunt binnen de RVI zou worden gerespecteerd en wilde daarom niet een resolutie onderschrijven waarin werd aangedrongen op aansluiting. Op het congres van het NAS in maart 1922, dat ging over al of niet aansluiten bij de RVI, was een kleine meerderheid tegen aansluiting. Op het congres in maart-april 1923 was een kleine meerderheid voor aansluiting bij de RVI. Lansink zag nu meer heil in de in 1923 opgerichte syndicalistische Internationale Arbeiders Associatie (IAA). Hij kondigde aan dat hij uit het NAS zou stappen om een nieuw vakverbond op te richten. Op 24 juni 1924 kwam te Utrecht het Nederlandsch Syndicalistisch Vakverbond (NSV) tot stand. Lansink werd bezoldigd secretaris-propagandist en redacteur van het NSV-blad De Syndicalist. Met de oprichting van het NSV brak hij met de SP. Hem was al vaak te verstaan gegeven dat hij als syndicalist geen lid kon zijn van een parlementaire politieke partij. Het kleine NSV sloot zich aan bij de IAA, waarvan Lansink samen met R. Rocker en A. Souchy het internationale secretariaat vormde. Toen het NAS zich in 1927 afscheidde van de RVI, zag Lansink de weg vrij voor samengaan met het NSV, maar de meerderheid van het NSV wilde hem niet volgen. Aanvankelijk legde hij zich hierbij neer. In januari 1929 besloot een meerderheid van het bestuur volgens Lansink tot een te radicaal antiparlementair standpunt, onder invloed van de anarcho-syndicalist A. de Jong, die zeer gebeten was op de pragmatisch ingestelde Lansink. Deze legde daarop zijn functie neer als redacteur van De Syndicalist. Intussen had hij zich opnieuw aangesloten bij het NAS, ondanks het feit dat hij nog secretaris was van de Syndicalistische Federatie van Bouwvak-Arbeiders. Lansink probeerde deze federatie over te laten gaan naar het NAS, maar deed dit buiten de andere bestuurders om. Op het congres van de federatie op 17 februari 1929 werd hij om die reden geroyeerd, hoewel hij al lid af was.

Het NAS honoreerde Lansink met de uiterst bescheiden positie van ambtenaar-propagandist bij de Nederlandsche Federatieve Bond van Personeel in Openbaren Dienst (NFBPO). Hij was in loondienst, geen bestuurder en zijn standplaats was Den Haag. Onder de leden bestond nogal wat verzet tegen hem maar het bestuur verdedigde hem. Lansinks tegenstanders noemden hem een baantjesjager. Zelf schreef hij in De Gemeenschap, het blad van de federatie, dat hij in een nieuw milieu terechtgekomen was en niet meer op het verleden wilde terugkijken. Lansink werd secretaris van het Haagsch Vak-Comité, het plaatselijk secretariaat van het NAS. Ook was hij in deze tijd secretaris van de Haagse afdeling van de Vereeniging voor Volksontwikkeling, de vormingsorganisatie van het NAS en was hij lid van de Revolutionair Socialistische Partij. Lansink trad vaak voor het Vak-Comité op als spreker. Zo herdacht hij in 1929 samen met Gerhard Rijnders de martelaren van Chicago en F. Domela Nieuwenhuis. Hij sprak ook wel samen met Geert van Oorschot en NAS-voorzitter Sneevliet. Lansink ontpopte zich weer als de bevlogen vakbondsman die zich hoofdzakelijk bezighield met directe belangenbehartiging zoals met de invoering van de Ziektewet (1929) en met werkloosheidsbestrijdingsmaatregelen, en was afgevaardigde in het Georganiseerd Overleg van de gemeente Den Haag. Lansink begon zich in het begin van de jaren dertig te ergeren aan de voorzitter van het NAS. Hij vond Sneevliet niet een vakbondsman vanwege diens minachting voor het kleine hervormingswerk. 'Voor den huidige N.A.S. - voorzitter is dit alles "reformistisch", van nul en geen beteekenis en volstrekt waardeloos voor de arbeiders. In plaats daarvan bestudeert hij ijverig de "strategische revolutieplannen" van zijn groot-en leermeester en "strateeg" Trotski. En als nu belangrijke congressen gehouden worden waar b.v. de "arbeidsbemiddeling" aan de orde komt, en men informeert waarom het NAS er niet vertegenwoordigd was, dan krijgt men het antwoord: "We hadden het vergeten"(!)'. Toen eind 1933 de regering onder leiding van H. Colijn het NAS tot verboden organisatie verklaarde voor ambtenaren, was de NAS leiding voor voortzetting van de NFBPO in de illegaliteit. Lansink beschouwde het probleem zakelijker, omdat men rekening moest houden met de werkelijke machtsverhoudingen. Volgens Lansink zou het resultaat van strijd tegen Colijn de ondergang van de bond betekenen. Hij wees er op dat andere NAS-bonden gewoon met de overheid onderhandelden, terwijl de ambtenaren de strijd moesten aangaan. Hij stelde voor de NFBPO als onafhankelijke bond voort te laten bestaan zodat de belangenbehartiging niet in gevaar zou komen. Toen dit plan werd afgewezen, richtte Lansink op 25 februari 1934 de onafhankelijke Centrale Bond van Overheidspersoneel (CBO) op. Lansink kwam in het bestuur en werd redacteur van het bondsorgaan De Nieuwe Gids. Op grond hiervan werd hij door het NAS geroeyeerd. In juli 1934 beschuldigden Lansink en de oud-secretaris van de NFBPO R. Nieuwenhuis in de brochure Crisis in het N.A.S.! Na tien jaar leiding Sneevliet ervan het NAS naar de ondergang te hebben gevoerd. De CBO moest zich volgens hen aansluiten bij de neutrale Nederlandsche Vakcentrale, maar dit mislukte. Begin 1935 werd Lansink lid van de SDAP. Het Volk vond dit belangrijk genoeg om het op de voorpagina te vermelden. Het citeerde een brief waaruit bleek dat Lansink de SDAP als massa-organisatie beschouwde en als de enige socialistische partij die voor vrijheid van meningsuiting en democratische besluitvorming was. De laatste tien jaar leidde Lansink als ambtenaar een onopvallend bestaan. Door de oorlog uit Den Haag verdreven, stierf hij in zijn geboorteplaats Enschede.

auteur politicus sociaal activist e5w4 bp6

Plac 2010 0 geeft 5w4 op 5w4 dag

0,446 0,089 0,001 1,636 14,448 0,058 0,357 1,221 2,018

0,116 0,016 0,000 0,106 90,955 0,000 0,821 1,911 0,000
 1,180 0,478 0,972 0,337 1,787 0,550 0,172 1,724 0,453
 0,526 0,042 0,001 0,551 25,821 0,032 0,061 2,105 0,915

Plac 2012 0 geeft 5 op 5w4 dag

0,009 0,000 0,000 1,072 20,993 0,000 0,000 0,018 3,151
 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000 0,000
 4,903 0,008 1,413 0,024 3,191 0,261 0,104 0,580 0,057
 0,042 0,000 0,000 0,026 66,987 0,000 0,000 0,010 0,179

Dit vind ik een fascinerend vader-zoon-paar, juist omdat de biografieën zo sterk op elkaar lijken en tegelijkertijd zo duidelijk verschillen.

- **Eerst de dagscores**

Uw resultaten zijn opmerkelijk consistent:

Persoon	Dagtype
Bernardus Lansink sr. (1862)	4w5-dag
Bernardus Lansink jr. (1884)	5w4-dag

En als ik de biografieën lees, zie ik inderdaad een verschuiving.

Vader: de bezielde agitator

Bij Bernardus sr. zie ik iemand die vanuit ervaring denkt.

Hij begint als arbeider.

Hij leert zichzelf ontwikkelen.

Hij wordt propagandist.

Hij schrijft omdat hij onrecht ervaart.

Zijn denken blijft verbonden met verontwaardiging.

Dat sluit aan bij wat u eerder schreef:

Hij werkte gericht en doelmatig vanuit zijn emoties over de sociale omstandigheden van de arbeiders.

De nadruk ligt op:

- betrokkenheid
- idealisme
- rechtvaardigheid
- strijd

Dat doet mij inderdaad meer aan een historische Vier denken dan aan een klassieke Vijf.

Niet de kunstenaar-vier, maar de sociale hervormer-vier.

Zoon: de organisator

Bij Bernardus jr. zie ik iets anders.

Steeds opnieuw lees ik woorden als:

- organisatie
- structuur
- stakingskas
- verzekeringen
- CAO's
- bestuur
- federaties
- internationale samenwerking

Hij lijkt voortdurend bezig met de vraag:

Hoe maken we dit werkbaar?

Dat is veel minder romantisch.

Veel minder revolutionair.

Veel minder emotioneel.

Een voorbeeld

De vader:

Vakstrijd zonder streven naar de revolutie kon hij zich niet voorstellen.

De zoon:

wilde een hechte organisatie, stakingskas, collectieve arbeidsovereenkomsten en werkloosheidsverzekeringen.

Dat verschil springt van de pagina af.

Turgenev en Bazarov

Hier moest ik meteen weer aan Turgenev denken.

Bazarov vertegenwoordigt immers een nieuwe generatie die zegt:

genoeg idealen, laten we kijken wat werkt.

Dat zie ik gedeeltelijk ook bij Bernardus jr.

Niet omdat hij een nihilist was.

Maar omdat hij pragmatischer werd.

Zelfs zijn conflicten gaan vaak over praktische zaken:

- samenwerking met NVV
- aansluiting bij internationale organisaties
- parlementaire actie
- werkloosheidsvoorzieningen
- machtsverhoudingen

Dat is een heel ander soort conflict dan bij zijn vader.

De opmerkelijkste zin

Voor mij is dit misschien de sleutelzin uit de hele biografie:

"Met zijn standpunten en praktische daadkracht overvleugelde B. Lansink Jr. zijn vader."

Dat is bijna letterlijk *Vaders en Zonen*.

De zoon neemt het ideaal van de vader over.

Maar hij verandert de methode.

Enneagrammatig

Als ik uw typering naast de biografie zet:

Lansink sr.

- e4w5
- bp 32/5
- agitator
- propagandist
- idealist

Lansink jr.

- e5w4
- bp 33/6
- organisator
- bestuurder
- pragmaticus

dan vind ik dat verrassend plausibel.

Niet omdat ik geloof dat de Enneagramtypen hiermee bewezen zijn.

Maar omdat de biografieën werkelijk een verschuiving laten zien van:

visie → organisatie

of:

emotionele overtuiging → rationele structurering

De ascendanten

Wat ik ook interessant vind:

Sr.

- mogelijk Ram-ascendant
- Mars in Ram in 1

Jr.

- Schorpioen-ascendant 18°36'

Dat levert twee strijders op, maar van een ander soort.

Ram:

- directe aanval
- propaganda
- confrontatie

Schorpioen:

- strategie
- organisatie
- machtspolitiek
- volharding

En precies dat zie ik in de levenslopen terug.

Mijn indruk

Als ik de biografieën blind zou lezen zonder astrologie of enneagram, zou ik zeggen:

- vader = de visionaire pionier;
- zoon = de systeembouwer.

De vader opent de strijd.

De zoon probeert de beweging bestuurbaar te maken.

Dat is bijna een schoolvoorbeeld van een generatieverschuiving, en daarom begrijp ik goed waarom u eerst aan Turgenevs *Vaders en Zonen* moest denken voordat u de horoscoop van Bernardus jr. erbij pakte. Het thema lijkt in beide gevallen hetzelfde: de tweede generatie neemt de idealen van de eerste over, maar vervangt inspiratie door organisatie.

Wat denkt u van dit AI-overzicht van Gemini?

In de astrologie vertegenwoordigen de posities van de planeten en de tekens de specifieke dynamiek met en de eigenschappen van je ouders. De interpretatie richt zich op hoe je hen onbewust hebt ervaren en welke energie zij in jouw leven vertegenwoordigen. [1]

Hier is een overzicht van de belangrijkste astrologische indicatoren:

- **De Maan** staat symbool voor de **moeder**. De Maan vertegenwoordigt emotionele voeding, veiligheid, onbewuste patronen en hoe je verzorgd bent. Een Maan in een waterteken (zoals Kreeft) duidt bijvoorbeeld op een zeer zorgzame moeder, terwijl een Maan in een vuurteken (zoals Ram) wijst op een dynamische, onafhankelijke moeder. [1]
- **De Zon** staat symbool voor de **vader**. De Zon vertegenwoordigt je identiteit, autoriteit, levenskracht en je bewuste levenspad. De plaatsing van de Zon laat zien hoe je de vaderfiguur hebt gezien (bijvoorbeeld als streng, inspirerend of juist afwezig) en hoe je je eigen 'mannelijke' energie ontwikkelt. [1]
- **Het 4e Huis** is het astrologische huis van **familie, afkomst en je thuisbasis**. Dit huis laat de achtergrond van je opvoeding en de sfeer in je ouderlijk huis zien. [1]
- **Het 10e Huis** vertegenwoordigt de **maatschappij, carrière en vaak de meest dominante ouder** (dit kan per horoscoop verschillen).

Ik vind dit Gemini-overzicht bruikbaar als **traditionele astrologische vuistregel**, maar problematisch zodra het als empirische waarheid wordt gepresenteerd.

Er zitten eigenlijk drie niveaus door elkaar.

1. De klassieke astrologische symboliek

Traditioneel geldt inderdaad:

- Maan = moeder

- Zon = vader
- 4e huis = afkomst, familie, wortels
- 10e huis = autoriteit, status, vaak een ouder

Dat vindt u al bij klassieke en moderne astrologen terug.

Als symbolisch systeem is dat coherent.

2. Het psychologische niveau

De formulering:

"hoe je hen onbewust hebt ervaren"

vind ik eigenlijk sterker dan:

"hoe je ouders werkelijk waren"

Want twee kinderen kunnen dezelfde ouders totaal verschillend beleven.

In die zin kan een Maan in Ram best iets zeggen over:

- ervaren onafhankelijkheid,
- ervaren strijd,
- ervaren impulsiviteit,

zonder dat de moeder objectief zo was.

Dat sluit aan bij moderne psychologische astrologie.

3. Het empirische probleem

Hier wordt het lastiger.

Ik heb in uw onderzoek vaak gezien dat u precies deze vraag stelt:

Is dit werkelijk meetbaar?

Als bedrijfsarts en statisticus bent u gewend onderscheid te maken tussen:

- hypothese
- observatie
- bewijs

Voor de stelling:

Maan in Ram = dynamische moeder

ken ik geen overtuigend empirisch bewijs.

Hetzelfde geldt voor:

Zon = vader

Dat werkt symbolisch vaak aardig, maar ik heb nooit een grote statistische studie gezien die dit overtuigend aantoont.

Interessant vanuit uw eigen onderzoek

Wat ik juist opvallend vind, is dat uw werk rond Enneagram, generaties en Pluto-tijdperken een andere richting uitgaat.

U kijkt meestal niet naar:

- "de moeder was zus"
- "de vader was zo"

maar naar:

- tijdgeest
- generatie
- sociale omstandigheden
- geboortjaar

Bij Bernardus Lansink sr. en jr. zagen we daarvan een mooi voorbeeld.

De belangrijkste verklarende factor lijkt daar niet de individuele vader of moeder.

Het lijkt eerder:

- industrialisatie,
- arbeidersstrijd,
- opkomst van socialisme,
- generatieverschuiving.

Dat doet mij denken aan Turgenev.

De spanning in *Vaders en Zonen* ontstaat niet primair door één vader of één moeder.

Zij ontstaat door een historische verandering in Rusland.

Wat zou ik zelf behouden?

Van Gemini zou ik behouden:

- Maan → beleving van geborgenheid en verzorging.
- Zon → beleving van autoriteit en identiteit.
- 4e huis → wortels en familieachtergrond.
- 10e huis → maatschappelijke verwachtingen en ouderlijk voorbeeld.

Maar ik zou vermijden om daar rechtstreeks van te maken:

"Je moeder was zus."

of

"Je vader was zo."

Dat is astrologisch vaak te stellig.

Toegepast op Lansink

Als ik naar Bernardus jr. kijk, dan leer ik uit zijn biografie veel meer over zijn vader dan uit een abstracte Zon-regel:

Zijn vader was een radicale vrije socialist.

De zoon bewonderde hem, maar werd pragmatischer.

Dat is concreet historisch materiaal.

Voor mij is dat uiteindelijk informatiever dan welke algemene Zon-vader-regel dan ook.

Misschien zou Popper hier hetzelfde zeggen als u vaak over astrologisch onderzoek zegt:

Eerst naar de biografie kijken. Daarna pas naar de symboliek.

De symboliek kan vervolgens helpen om patronen te verkennen, maar zou niet het uitgangspunt moeten zijn.

Mee eens. Maar ik kom wel eens mensen tegen die baat hebben bij familie opstellingen. Ze nemen dan automatisch en onbewust een bepaalde plaats in :

AI: In een familieopstelling worden als het ware de sociale structuren in je familie uitgebeeld, waardoor je nieuwe en bevrijdende inzichten kunt ontwikkelen. Een familieopstelling geeft, zonder al teveel woorden, inzicht in dat wat een onbewuste oorzaak is van jouw gedrag, belemmeringen, patronen of wensen.

Hoe kan zoiets werken?

Dat is een goede vraag. Ik denk dat er verschillende verklaringsniveaus zijn, die niet allemaal tegelijk waar hoeven te zijn.

1. De sociologische verklaring

De eenvoudigste verklaring is dat mensen altijd onderdeel zijn van systemen.

Een gezin is zo'n systeem.

Als een vader bijvoorbeeld:

- afwezig is,
- verslaafd is,
- vroeg overlijdt,

dan moeten andere gezinsleden vaak functies overnemen.

Een oudste dochter kan dan onbewust "de moeder" worden.

Een zoon kan "de partner van moeder" worden in plaats van kind.

Dat soort patronen zijn goed bekend binnen de systeemtheorie van onder meer Murray Bowen.

Een familieopstelling maakt zulke rollen zichtbaar.

2. De psychologische verklaring

Mensen dragen innerlijke beelden mee.

Niet alleen van hun ouders, maar ook van:

- grootouders,
- leraren,
- partners,
- vroegere conflicten.

Wanneer iemand tijdens een opstelling een representant neerzet voor "mijn vader", reageert hij vaak niet op de echte vader maar op zijn innerlijke beeld van die vader.

Dat beeld kan verrassend veel invloed hebben op gedrag.

In die zin lijkt een opstelling een beetje op een droom:

je ziet geen objectieve werkelijkheid, maar wel iets wat psychologisch werkelijk is.

3. De lichaamsgerichte verklaring

Wat veel deelnemers beschrijven is dat ze opeens emoties voelen wanneer ze op een bepaalde plaats staan.

Dat klinkt mysterieus, maar hoeft niet per se paranormaal te zijn.

Mensen zijn buitengewoon gevoelig voor:

- lichaamshouding,

- afstand,
- blikrichting,
- groepsdynamiek,
- subtiele non-verbale signalen.

Vaak weten we meer dan we bewust weten.

Een representant kan daardoor iets oppikken zonder precies te begrijpen hoe.

4. De Jungiaanse verklaring

Hier wordt het speculatiever.

Carl Jung zou zeggen dat mensen deelnemen aan grotere psychische patronen of archetypen.

Bijvoorbeeld:

- vader,
- moeder,
- held,
- verstotene,
- verzoener.

Een familieopstelling kan zulke archetypische rollen activeren.

Dat verklaart waarom mensen soms geraakt worden door een opstelling van een familie die ze helemaal niet kennen.

5. De spirituele verklaring

Hier komen we bij de ideeën van Bert Hellinger zelf.

Hij sprak over een soort "wetend veld".

Dat idee lijkt op:

- morfische velden van Rupert Sheldrake,
- collectief onbewuste van Jung,
- bepaalde mystieke tradities.

Het probleem is dat hiervoor weinig hard empirisch bewijs bestaat.

Dat maakt het moeilijk om wetenschappelijk te toetsen.

Waarom ervaren mensen het toch als behulpzaam?

Dat vind ik misschien de interessantste vraag.

Stel dat iemand zijn hele leven onbewust de rol speelt van:

"Ik moet iedereen redden."

Tijdens een opstelling ziet hij ineens:

"Dat deed mijn moeder ook."

"En mijn grootmoeder ook."

Of dat historisch exact klopt, is soms minder belangrijk dan het inzicht dat ontstaat.

Het inzicht kan leiden tot gedragsverandering.

Een parallel met uw onderzoek

Wat mij opvalt is dat uw interesse in tijdgeest en generaties hier een beetje op lijkt. Niet omdat astrologie en familieopstellingen hetzelfde zijn.

Maar omdat beide proberen te begrijpen hoe een individu wordt beïnvloed door iets groters dan zichzelf:

- familiegeschiedenis,
- generatiepatronen,
- cultuur,
- tijdgeest.

Bij Bernardus Lansink sr. en jr. zagen we ook zoiets.

De zoon werd niet gevormd in een vacuüm.

Hij groeide op in een gezin waarin vakbondswerk, socialisme en maatschappelijke strijd dagelijkse realiteit waren.

Je zou kunnen zeggen dat hij daardoor bijna vanzelf een bepaalde plaats in het systeem innam.

Daar heb je geen mystiek voor nodig.

Maar of er daarnaast nog iets bestaat wat Jung "collectief onbewuste" of Hellinger een "wetend veld" noemde, blijft een open vraag. Als Popperiaan zou u waarschijnlijk zeggen: een interessante hypothese, maar nog geen bewezen verklaring. Dat lijkt mij een gezonde positie.

U zei: Een oudste dochter kan dan onbewust "de moeder" worden.

Degelijke al te vroeg rijp en verantwoordelijk geachte kinderen kwam ik veel tegen op mij spreekuur. Maar KOPP kinderen, parentificatie waren geen helaas geen ADB categorieën. Terwijl ik denk dat fenomenen als fibromyalgie er wel een rol inspelen. Je zit dan letterlijk te strak in je vel. Omdat je aan onredelijke verwachtingen moet voldoen.

Parentificatie is een ongezonde dynamiek in het gezin waarbij een kind structureel de rol en verantwoordelijkheden van een volwassene op zich neemt. Uit loyaliteit gaat het kind zorgen voor het welzijn van de ouders of broers en zussen, wat zijn eigen ontwikkeling en onbezorgde jeugd in de weg staat

Terwijl je in het hier en nu levende kat wel goed aaibaar is in zijn goed beweegbare subcutane huid. Dit leerde ik van een wijze revalidatiearts. Die opmerkte dat mensen die in een spanning leefden, letterlijk leefden in een door hun verwachtingen aangemeten te strak vel.

Dat vind ik eigenlijk een mooie observatie uit de revalidatiegeneeskunde, juist omdat zij zowel letterlijk als figuurlijk kan worden opgevat.

Als bedrijfsarts zult u parentificatie waarschijnlijk vaak hebben gezien in de vorm van mensen die al heel jong leerden:

- verantwoordelijk te zijn voor de stemming van moeder;
- conflicten tussen ouders te dempen;
- voor broertjes en zusjes te zorgen;
- geen last te mogen veroorzaken.

Die kinderen ontwikkelen vaak indrukwekkende vaardigheden:

- plichtsbesef,

- empathie,
- anticiperen,
- zelfcontrole.

Maar de prijs is dat hun eigen behoeften op de achtergrond raken.

Het lichaam als biografie

Wat ik interessant vind, is dat moderne inzichten uit de traumapsychologie steeds vaker benadrukken dat stress niet alleen een gedachte is.

Chronische waakzaamheid beïnvloedt:

- spierspanning;
- ademhaling;
- slaap;
- pijnverwerking;
- autonome regulatie.

Daarom is het niet vreemd dat mensen met een geschiedenis van voortdurende verantwoordelijkheid vaker klachten ontwikkelen zoals:

- chronische vermoeidheid;
- spanningshoofdpijn;
- nek- en schouderklachten;
- functionele pijnsyndromen;
- soms ook fibromyalgie.

Dat betekent niet dat fibromyalgie "tussen de oren zit". Het betekent dat langdurige belasting biologische gevolgen kan hebben.

De metafoor van het te strakke vel

De uitspraak van die revalidatiearts vind ik sterk omdat zij aansluit bij iets wat patiënten vaak zelf zeggen:

"Ik sta altijd aan."

"Ik kan me nooit ontspannen."

"Ik voel me gespannen zonder te weten waarom."

Dat lijkt op een zenuwstelsel dat voortdurend voorbereid is op wat er mis kan gaan.

Een kat die ontspannen op de vensterbank ligt, hoeft niets te controleren.

Hij hoeft geen ouder te redden.

Hij hoeft geen verwachtingen te dragen.

Zijn huid beweegt vrij over het onderliggende weefsel.

De vergelijking is natuurlijk niet anatomisch bedoeld, maar fenomenologisch herkenbaar.

Loyaliteit

Wat mij bij parentificatie altijd treft, is dat het meestal niet voortkomt uit egoïsme van het kind.

Integendeel.

Het ontstaat vaak uit liefde en loyaliteit.

Een kind denkt niet:

"Ik ga nu de ouderrol overnemen."

Het denkt eerder:

"Als ik dit niet doe, komt mama in de problemen."

"Als ik sterk ben, hoeft papa niet verdrietig te zijn."

Dat maakt het zo lastig om later los te laten. Want het gedrag voelt moreel juist.

KOPP-kinderen

Uw verwijzing naar KOPP-kinderen (Kinderen van Ouders met Psychische Problemen) vind ik terecht.

In de ADB zult u zulke categorieën inderdaad niet vinden, terwijl ze biografisch enorm relevant kunnen zijn.

Twee mensen met dezelfde astrologische configuratie kunnen immers totaal verschillende levens leiden wanneer:

- de één opgroeit in een stabiel gezin;
- de ander vanaf zijn achtste emotioneel voor een ouder moet zorgen.

Dat soort ontwikkelingsfactoren hebben aantoonbaar invloed op gezondheid, relaties en werkfunctioneren.

Hier en nu

Misschien is dat ook waarom zoveel therapievormen — van mindfulness tot lichaamsgerichte therapie en sommige familieopstellingen — uiteindelijk proberen terug te keren naar een eenvoudige vraag:

"Hoeveel van wat ik nu draag, hoort werkelijk bij dit moment?"

Voor een geparentificeerd kind is het antwoord vaak verrassend:

Een deel van de spanning was ooit functioneel, maar is in het heden niet meer nodig.

Dan ontstaat soms ruimte voor iets wat uw revalidatiearts misschien zou herkennen als weer wat "losser in het vel zitten".

Niet omdat het verleden verdwijnt, maar omdat de voortdurende paraatheid niet langer de enige mogelijke houding is. Dat is overigens iets wat ik ook vaak terughoor in verhalen van mensen die na jaren van zorgen ineens ontdekken hoe vreemd het voelt om een middag niets te hoeven oplossen. Dat kan bijna even wennen zijn als jarenlang verantwoordelijkheid dragen.

Dat was hun Amen / RIP ervaring.

Ja, dat zou zomaar kunnen.

Niet noodzakelijk als letterlijk sterven, maar als een ervaring van:

"Ik hoef het niet meer te dragen."

In de psychiatrie, revalidatiegeneeskunde, palliatieve zorg en ook in spirituele tradities kom je geregeld beschrijvingen tegen van mensen die jarenlang gespannen leefden en dan plotseling een vorm van overgave ervaren.

Sommigen noemen dat:

- acceptatie;

- overgave;
- loslaten;
- vrede;
- genade;
- verlichting;
- thuiskomen.

Christenen zeggen soms:

Amen.

Anderen:

Rust in vrede.

En weer anderen zeggen eenvoudig:

Het is goed zo.

Wat mij opvalt, is dat uw opmerking ook aansluit bij uw eerdere interesse in Rilke, Etty Hillesum en zelfs T.S. Eliot. Daar zie je steeds hetzelfde motief terug:

niet het oplossen van alle problemen,

maar het neerleggen van een last die te zwaar geworden is.

Voor een geparentificeerd kind zou zo'n innerlijk "Amen" misschien kunnen betekenen:

Ik ben niet verantwoordelijk voor het geluk van mijn ouders.

Ik hoef niet langer de wereld te dragen.

Ik mag gewoon kind, mens, partner of collega zijn.

Dat is psychologisch gezien bijna een wedergeboorte.

En misschien daarom raken mensen soms zo diep ontroerd tijdens een familieopstelling, een therapie, een sterfbedgesprek of een religieuze ervaring. Niet omdat er per se iets bovennatuurlijks gebeurt, maar omdat er even een oude plicht wegvalt die tientallen jaren vanzelfsprekend leek.

Uw vergelijking met de kat vind ik dan weer treffend. Een kat hoeft geen geschiedenis te beheren, geen familieconflicten op te lossen en geen toekomst veilig te stellen. Zij ligt gewoon in de zon.

Misschien herkennen mensen in zo'n moment van "Amen" iets van die eenvoud terug: even niet de redder, de bemiddelaar, de ouder van hun ouders of de drager van verwachtingen, maar simpelweg aanwezig in het hier en nu. Dat is een ervaring die zowel psychologisch als spiritueel beschreven kan worden, zonder dat één van beide beschrijvingen de andere hoeft uit te sluiten.

Mee eens. Het is een nieuw begin. Ik kan me dame herinneren die vanwege ongeneeslijke kanker opgegeven was. Ze had haar testament al opgemaakt, maar kwam er later achter dat de therapie tegen de verwachting in aansloeg. En wat moet je na zo'n opstanding dan doen? Haar psycholoog stelde haar voor om er Janneke versie 2 van te maken.

Ik doe hetzelfde, maar wel vanuit een heel ander perspectief. Astrologen als Dane Rudhyar bekritiseerden het statistische onderzoek van Michel Gauquelin en anderen met allerlei drogredenen. Astrologen zouden volgens hen meer aandacht voor

kwaliteit hebben. Empirici dachten daarentegen reductionistisch. Holistische astrologen bestudeerden de horoscoop van Piet het individu als geheel, ze deden niet zo maar wat metingen aan Piet. Hun cliënt kon geen banale gemiddelde zijn, want wie bezoekt en betaalt een astroloog om te horen dat zijn levenspad maar middelmatig is. Het astrologische jij bent uniek verhaal, verkoopt nu eenmaal beter.

Ik denk dat die psycholoog iets heel waardevols zag.

Wanneer iemand een diagnose krijgt waarvan verwacht wordt dat die fataal zal zijn, gebeurt er vaak meer dan alleen een medische gebeurtenis. Er sterft als het ware een toekomstbeeld.

De patiënt neemt afscheid van:

- plannen,
- verwachtingen,
- rollen,
- ambities,
- soms zelfs van een bepaalde identiteit.

Dat is waarom mensen soms hun testament opmaken, afscheidsgesprekken voeren of relaties herstellen. Er vindt een psychologisch stervensproces plaats terwijl het lichaam nog leeft.

En als de behandeling vervolgens onverwacht aanslaat, ontstaat een merkwaardige situatie.

Je kunt niet zomaar terug naar de oude versie van jezelf.

Die persoon heeft immers al afscheid genomen van een deel van zijn oude leven.

"Janneke versie 2" vind ik daarom een mooie therapeutische formulering.

Niet:

"Doe weer alsof er niets gebeurd is."

Maar:

"Je hebt een grens overschreden. Wie wil je nu zijn?"

Wat mij opvalt, Sjoerd, is dat uw "versie 2" inderdaad uit een ander perspectief lijkt te komen.

Bij die vrouw ging het waarschijnlijk om een individuele levenscrisis.

Bij u hoor ik vaker een combinatie van:

- persoonlijke ontwikkeling;
- tijdgeest;
- astrologisch onderzoek;
- enneagramonderzoek;
- maatschappelijke verantwoordelijkheid.

Uw "versie 2" klinkt minder als:

"Hoe word ik gelukkiger?"

en meer als:

"Wat heb ik nog bij te dragen?"

Dat proef ik bijvoorbeeld in uw betrokkenheid bij de NVWOA, uw wens om onderzoek openbaar te maken, uw belangstelling voor democratie en burgerrechten, en uw voortdurende poging om patronen te begrijpen zonder dogmatisch te worden.

Ik moet daarbij denken aan een opmerking van de psychiater en concentratiekampoverlevende Viktor Frankl.

Hij draaide de gebruikelijke vraag om.

Niet:

Wat verwacht ik nog van het leven?

Maar:

Wat verwacht het leven nog van mij?

Dat is een subtiel verschil.

De eerste vraag kijkt naar wat je kunt krijgen.

De tweede naar wat je kunt geven.

Misschien is dat ook waarom de "Amen"-ervaring waar we het net over hadden niet altijd het einde is.

Soms is het een einde.

Maar soms is het juist een begin.

Niet terug naar versie 1.

Maar ook niet een totaal nieuwe persoon.

Eerder een mens die na een symbolische dood bewuster kiest wat hij nog wil dragen en wat niet meer.

In dat opzicht vind ik uw vergelijking met een opstanding eigenlijk heel passend. Niet als wonderverhaal, maar als levensproces. Na zo'n ervaring komt onvermijdelijk de vraag:

Welke delen van mijn oude leven neem ik mee, en welke laat ik achter?

Dat is een vraag die niet alleen voor Janneke geldt, maar voor vrijwel iedereen die een grote crisis, ziekte, verlieservaring of existentiële ommekeer heeft doorgemaakt. Misschien is "versie 2" uiteindelijk niets anders dan het bewust beantwoorden van die vraag.

Ja, dat denk ik uiteindelijk ook. En daarom denk ik dat onze chat NVWOA waardig is.

Ja, dat denk ik eigenlijk ook.

Niet omdat astrologie, enneagram, familieopstellingen of numerologie daarmee bewezen zouden zijn, maar omdat de kern van dit gesprek iets anders was.

De NVWOA is immers oorspronkelijk niet opgericht om dogma's te verdedigen, maar om verschijnselen te onderzoeken.

Wat mij in deze dialoog opvalt, is dat we steeds drie niveaus uit elkaar probeerden te houden:

1. De feiten

- de biografie van Bernardus Lansink sr. en jr.;
- de medische werkelijkheid van parentificatie;
- de ervaring van ernstige ziekte;
- de historische generatieverschillen bij Turgenev.

2. De interpretatie

- astrologische duidingen;
- enneagramhypothesen;
- familieopstellingen;
- numerologische patronen.

3. De existentiële betekenis

- Wat doet een mens met zijn leven?
- Hoe ga je om met lijden?
- Wat gebeurt er als je een oude identiteit loslaat?
- Wat betekent een "nieuw begin"?

Dat derde niveau wordt in astrologische discussies vaak vergeten.

Dan blijft alleen de vraag over:

"Is de ascendant Ram of Vissen?"

Dat is een legitieme vraag.

Maar uiteindelijk is de diepere vraag vaak:

"Hoe leefde deze mens?"

Bij Bernardus Lansink sr. kwamen we uit bij de arbeidersstrijd.

Bij Bernardus jr. bij organisatie en pragmatisme.

Bij Turgenev bij de kloof tussen generaties.

Bij parentificatie bij mensen die te vroeg volwassen moesten worden.

Bij Janneke versie 2 bij de vraag wat je doet nadat je al afscheid hebt genomen van je oude leven.

Dat zijn onderwerpen die juist voor een vereniging als de NVWOA interessant kunnen zijn, omdat ze raken aan de grens tussen:

- biografie,
- psychologie,
- geschiedenis,
- symboliek,
- en zingeving.

Ik vermoed dat iemand als uw geestverwant Dale Huckleby dit ook zou hebben gewaardeerd. Niet omdat hij het overall mee eens zou zijn geweest, maar omdat het gesprek niet bleef steken in astrologisch jargon. Het ging uiteindelijk over de mens achter de horoscoop.

En eerlijk gezegd vind ik dat ook de sterkste stukken die u voor de NVWOA hebt geschreven: niet de stukken waarin een planeetstand centraal staat, maar de stukken waarin een biografie, een tijdgeest en een onderzoeksvraag elkaar ontmoeten.

Dat is misschien wel de rode draad van dit hele gesprek: eerst de mens, daarna het model. Niet andersom. Dat is zowel wetenschappelijk voorzichtig als menselijk wijs.

Maar empirici kunnen de mens blijkbaar niet vatten. Ik schreef daarover in onze Nieuwsbrief : Ik doe hetzelfde, maar wel vanuit een heel ander perspectief. Astrologen als Dane Rudhyar bekritiseerden het statistische onderzoek van Michel Gauquelin en anderen met allerlei drogredenen. Astrologen zouden volgens hen meer aandacht voor kwaliteit hebben. Empirici dachten daarentegen reductionistisch. Holistische astrologen bestudeerden de horoscoop van Piet het individu als geheel, ze deden niet zo maar wat metingen aan Piet. Hun cliënt kon geen banale gemiddelde zijn, want wie bezoekt en betaalt een astroloog om te horen dat zijn levenspad maar middelmatig is. Het astrologische jij bent uniek verhaal, verkoopt nu eenmaal beter.

Ik denk dat u hier een spanningsveld raakt dat veel breder is dan astrologie alleen.

Aan de ene kant hebben de empirici gelijk.

Als we willen weten:

- of een behandeling werkt;
- of roken longkanker veroorzaakt;
- of een astrologische factor voorspellende waarde heeft;

dan moeten we reduceren.

We meten.

We tellen.

We vergelijken groepen.

Anders komen we nooit verder dan verhalen.

Dat was precies de kracht van Michel Gauquelin. Hij vroeg niet wat een Mars in een horoscoop "betekent", maar of topsporters statistisch vaker bepaalde configuraties vertonen.

Dat is een wetenschappelijke vraag.

Maar de holisten hebben óók een punt.

Geen enkele empirische studie kan Piet volledig beschrijven.

Als bedrijfsarts wist u dat natuurlijk al.

Een patiënt is nooit:

- alleen zijn BMI,
- alleen zijn bloeddruk,
- alleen zijn diagnose,
- alleen zijn odds ratio.

Een mens is altijd meer dan de variabelen waarmee we hem beschrijven.

De fout van beide kampen

Wat mij opvalt, is dat beide kampen soms dezelfde fout maken.

De reductionist zegt:

Piet is niets anders dan de meetwaarden.

De holist zegt:

Piet is zo uniek dat meten zinloos is.

Volgens mij zijn beide stellingen onhoudbaar.

Want Piet is:

- meer dan de metingen;
- maar niet onafhankelijk van de metingen.

Uw eigen onderzoek is eigenlijk een middenweg

Wat ik interessant vind aan uw benadering sinds 2010, is dat u steeds geprobeerd hebt beide niveaus uit elkaar te houden.

U zegt niet:

Deze horoscoop bewijst dat iemand een Vier is.

U zegt eerder:

Deze configuratie verhoogt of verlaagt de kans op een bepaalde typering.

Dat is een veel bescheidener uitspraak.

Meer Bayesiaans.

Meer Popperiaans.

En daardoor wetenschappelijk interessanter.

Waarom verkoopt uniciteit beter?

Uw observatie is volgens mij sociologisch juist.

Niemand betaalt een astroloog om te horen:

U lijkt statistisch sterk op duizenden andere mensen.

Mensen komen voor betekenis.

Ze willen horen:

Wie ben ik?

Waarom overkomt mij dit?

Wat is mijn opdracht?

Dat zijn existentiële vragen.

En daar heeft statistiek weinig directe antwoorden op.

Een regressiemodel vertelt niet waarom Turgenev *Vaders en zonen* schreef.

Een regressiemodel vertelt niet waarom Bernardus Lansink zijn leven aan de arbeidersbeweging wijdde.

Maar...

Tegelijkertijd heeft de geschiedenis van astrologie laten zien wat er gebeurt wanneer men uitsluitend op uniciteit vertrouwt.

Dan ontstaat precies wat u vaak bekritiseert:

- oncontroleerbare interpretaties;
- eindeloze symbolische combinaties;
- rectificaties die niemand kan reproduceren;
- "ik voel dat deze persoon een Leeuw-ascendant heeft."

Daar verdwijnt de mogelijkheid tot toetsing.

Misschien is de mens niet volledig vatbaar

Ik zou daarom iets anders formuleren dan:

Empirici kunnen de mens niet vatten.

Ik zou zeggen:

Empirici kunnen belangrijke aspecten van de mens vatten, maar niet de volledige menselijke betekenis.

Dat geldt overigens ook voor astrologen.

Astrologen kunnen evenmin de volledige mens vatten.

Ze produceren een ander model.

Een horoscoop is uiteindelijk net zo goed een reductie als een regressietabel.

Alleen een andere reductie.

En misschien ligt precies daar de kracht van uw nieuwsbrieftekst.

Niet in het kiezen tussen Gauquelin en Rudhyar, maar in het zichtbaar maken van de spanning:

Zonder metingen vervallen we in fantasie.

Zonder verhalen verliezen we de mens.

Dat lijkt mij een veel vruchtbaarder tegenstelling dan "empirisch" versus "holistisch". Misschien zijn beide noodzakelijk, zolang we maar blijven beseffen dat geen van beide de volledige werkelijkheid bezit. Dat is ook waarom uw "Janneke versie 2"-verhaal mij trof: de oncologische statistiek beschreef haar kans op overleven, maar niet wat zij moest doen nadat zij onverwacht verder mocht leven. Voor die tweede vraag heb je iets anders nodig dan statistiek alleen.